

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1, 1863.

—ooo—

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀσθενήσας ἀπέθετο πρὸς καιρὸν τὸ χαρτοφυλάκιον· λέγεται δὲ ὅτι τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ ἐπιτείνει σφοδρῶς ἡ ἀδυναμία νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα διὰ τὴν εὐταξίαν τοῦ στρατοῦ. Κατὰ πρότασιν αὐτοῦ διορίσθησαν ἀξιωματικοὶ κατὰ τε τὰ φρούρια καὶ τὰ στρατιωτικὰ σώματα· καὶ ὅμως τὰ διατάγματα, καὶ τοὶ φέροντα τὴν βασιλικὴν ὑπογραφήν, δὲν ἐξατελέσθησαν. Περιστὸν νὰ καταδείξωμεν, διότι οἰκοθεν ἐννοεῖται, πόσον ἐκ τούτου κλονεῖται ἡ βασιλικὴ ἐξουσία καὶ εἰς ἀθυμίαν ὑποπίπτει τὸ κοινόν. Ἡ δυσπιστία, ἐξαφανισθεῖσα κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς εὐτυχοῦς ἐλευσεως τοῦ Βασιλείου, ἀναγεννᾶται, κατὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας ζωογονεῖται πύττὸ ἐκεῖνο τὸ πνεῦμα τῆς ἀταξίας, τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησεν ἔτος ὁλόκληρον. Ἀναγεννᾶται δὲ δυστυχῶς καὶ ἡ ληστεία, ἥτις, ὡς λέγεται, ἐπιπολάζει καὶ εἰς αὐτὰ τὰ περίεξ τῆς πρωτευούσης.

Ὁ Κ. Α. Ρ. Ράγκας καὶ ὁ Κ. Γ. Ράλλης ἐκλεχθέντες ὑπὸ τῶν ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ Φιλιππουπόλει Ἑλλήνων ἀντιπρόσωποι αὐτῶν, ἀπερρίφθησαν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἀντ' αὐτῶν διορίσθη ὑπ' αὐτῆς ἄλλος οὔτε τὰς ἡμίσεις ψήφους τῶν πρώτων λαχών. Ἐὰν ἡ Συνέλευσις ἠκύρου τὴν ἐκλογὴν, τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο μὲν πάντοτε ἄνομον, ἀλλὰ τοῦλάχιστον θὰ περιεβάλλετο δι' εὐσχήμου τινος τύπου. Πότε δὲ ἐγένοντο ταῦτα; μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Βασιλείου καὶ μετὰ τὴν κατανυκτικωτάτην ἐκείνην προκήρυξιν ἐν ᾗ ἐλέγετο, ὅτι « θέλει παρακαλέσει τοὺς ἀρίστους καὶ δεξιωτάτους τῶν Ἑλλήνων ἵνα συνταχθῶσι περὶ αὐτὸν, χωρὶς νὰ ἐμβλέψωσιν εἰς προγενεστέρους πολιτικὰς διαφοράς. » Ἱεραία τῶν ἀπάντησις εἰς τὴν ἀληθῶς βασιλικὴν καὶ ἀληθῶς ἑλληνικὴν ἐκείνην ἔφεσιν! Ποῖον δὲ τὸ ἐγκλημα τῶν δύο ἀποβλήτων; τὸ ἐγκλημα αὐτῶν εἶναι δεινόν, μέγιστον! εἶναι καθηγηταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου πρὸ ἀπαίρων ἐτῶν, εὐεργετοῦσιν εἴπερ τις ἄλλος τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν διὰ διδασκαλίας καὶ συγγραμμάτων, συγγραμμάτων καὶ διδασκαλίας οὐκ ἐκ τῶν τυχόντων, καὶ διάπρεψαν ὡς ἀνώτατοι λειτουργοί. Ἀλλ' εὐχόμεθα νὰ εἰπωμέν ποτε ὡς ὁ Σπαρτιάτης ἐκεῖνος, ὅτι ἡ πατρίς ἔχει ἄλλους πολλοὺς κάρρονας τῶν ἀποβληθέντων!

Μεταξὺ τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ νέου ὑπουργείου παύσεων καὶ μεταθέσεων, ἐλυπήθημεν ἰδίως διὰ δύο, οὐχὶ χάριν τῶν προσώπων ἀλλὰ χάριν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας· ἐννοοῦμεν δὲ τὴν μετάθεσιν τοῦ Κ. Σωτη-

ροπούλου, γεν. γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τοῦ Κ. Α. Κοντοσταύλου, τμηματάρχου τοῦ τῆς Παιδείας. Ὁ μὲν πρῶτος ἀνήκει εἰς τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν τῶν δημοσίων λειτουργῶν, οἵτινες μετὰ πολλῆς ἐπιστάσεως ἐμελέτησαν κλάδον τινὰ τῆς ὑπηρεσίας, εἰργάσθησαν εὐσυνειδήτως καὶ συνέγραψαν περὶ αὐτοῦ· ἔγραψε δὲ ὁ Κ. Σωτηρόπουλος πραγματείαν περὶ τῶν οἰκονομικῶν πολλοῦ λόγου ἀξίας· ὁ δὲ δεύτερος, ὁ Κ. Α. Κοντοσταύλος, ἀνήκει εἰς τὸν ἐλάχιστον ἐπίσης ἀριθμὸν τῶν δημοσίων λειτουργῶν οἵτινες, πρὸς τῇ ἐπιστημονικῇ παιδείᾳ, κέκτνται καὶ σπανίαν χρηστότητα ἡθῶν, μετριοπάθειαν, μετριοφροσύνην καὶ ἀνεξαρτησίαν φρονήματος, στηριζομένην ἐπὶ ὕλικῃ ἀνεξαρτησίᾳ. Εἴθε καὶ περὶ αὐτοῦ νὰ εἴπῃ ἡ πατρίς ὅτι ἔχει ἄλλους κρείττονας!

Κατὰ τῆς καταδιώξεως τῆς ἐν Ἀχαρνῶν ληστείας ἐστάλησαν δυνάμεις ἑκτακτοί, καὶ οὕτω ἀναγεννῶνται τὰ ἀπαίσιμα μεταθαικία.

Διεξοδικὴ καὶ ἐνθερμος συζήτησις συνετάραξε τὴν Ἐθν. Συνέλευσιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἡ περὶ τῶν λειβαδίων· ἐννοοῦμεν δὲ λειβάδια ἐν Ἑλλάδι, τὰ μέρη ἐκεῖνα εἰς ἃ βόσκονται ποίμνια καθ' ὠρισμένους ὥρας τοῦ ἔτους. Πρὸ τοῦ 1833 τὸ δημόσιον δὲν ἀνემιγνύετο εἰς τὰ λειβάδια ταῦτα· ἀλλ' ἔκτοτε ἐκηρύχθησαν ἀνήκοντα εἰς αὐτὸ πάντα, ὥσων οἱ κάτοχοι δὲν ἔφερον τακτικὸν ἰδιοκτησίας ἔγγραφον τῆς Ὀθωμανικῆς ἀρχῆς. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐγέννησε πολλὰ παράπονα, οὐχὶ πάντοτε ἄδिका, τὰ ὁποῖα πύξθησαν διαφερόντως μετὰ τὴν καθίδρυσιν τοῦ συντάγματος· διότι οἱ διανεμόντες εἰς τοποθέτησιν ποιμνίων τὰ λειβάδια, μετεχειρίζοντο αὐτὰ εἰς τρόπον οὐ μόνον ἀργυρολογίας, καὶ ἀργυρολογίας ἀξιολόγου, διότι ὅπως μὴ πάθωσι τὰ ποίμνια δι' ἑλλειψίν βοσκῆς, ἐδίδοντο ἀδραὶ ποσότητες, ἀλλὰ καὶ ψυθοθηρίας. Εὐκόλως λοιπὸν ἐννοεῖται διὰ τί τοσοῦτον διήρκεσε καὶ τοσοῦτον ἐνεφόρησέ τινας πανελληνίου ἐνθουσιασμοῦ ἡ περὶ λειβαδίων συζήτησις. Καὶ τὸ μὲν ὑπουργεῖον ἐπέμεινε νὰ θεωρηθῶσιν ἐθνικὰ πάντα τὰ οὕτω διακρινόμενα μέχρι τοῦ τελευταίου ἔτους, οἱ ἀντίπαλοι ὅμως αὐτοῦ ἠξίουσαν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πρὸ τοῦ 1833 κατάστασιν· ὑπερίσχυσαν δὲ οἱ δεύτεροι ἀντιτάξαντες 140 ψήφους πρὸς 84.

Ἡ περὶ κατεδαφίσεως τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας καὶ περὶ οὐδετερότητος τῆς Ἑπτανήσου εἰδήσις, τὴν ὁποῖαν ὡς ἀμφίβολον διεκοινώσαμεν τὴν 15 τοῦ λήξαντος, ἐπεκυρώθη, καὶ ἐδημοσιεύθησαν μάλιστα ἄρθρα τινὰ ἀνήκοντα, κατὰ τὴν ἀξίωσιν πολλῶν, εἰς τὴν συνθήκην. Καὶ ἡ μὲν ἀπόφασις αὕτη τῶν Δυνάμεων φαίνεται βεβαία, ἐπιστήμως ὅμως οὐδὲν

ἄχρις ὅρας ἀνηγγέλθη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν· ἡ δὲ κοινὴ γνώμη ἀποκρούει καὶ τοὺς δύο τούτους ὁρους καὶ ὡς προσβλητικούς καὶ ὡς ματαίους. Ὁ δεύτερος μάλιστα, ὁ τῆς οὐδετερότητος, οὐ μόνον περιττός εἶναι μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου, ἀλλὰ καὶ πρωτοφανής· διότι περίεργος εἶναι ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ ἔθνους ἐκείνου, τὸ ὅποιον δὲν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάσῃ τὰ περὶ ἐνὸς μέρους τῆς χώρας αὐτοῦ ὅπως διατάσσει καὶ τὰ περὶ τῶν λοιπῶν. Ἀλλὰ τί ν' ἀντιτάξωμεν, ἀδύνατοι ἡμεῖς, πρὸς τοὺς δυνατούς; «Οὐκ ἂν εἴη ἀτείχιστος πόλις, ἃ τις ἀνδράσι, καὶ οὐ πλίνθοις ἐστεφάνωται.»

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ. — Πρὸ 300 περίπου ἐτῶν κατόικουν οἱ Ἰσπανοὶ τὴν χώραν ταύτην χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν ἐξόρυξιν τῶν χρυσορυχείων καίτοι γνωρίζοντες ἐκ παραδόσεως ὅτι ὑπῆρχεν ἐκεῖ πλῆθος μεταλλείων· μόλις δὲ μετώκησαν οἱ Ἀγγλοσάξωνες καὶ εὐθὺς ἐπραξαν ὅ,τι ἐκείνοι ἠμέλησαν. Ἡ χρυσοφόρος αὕτη χώρα ἔχει ἐκτετασιν 300 κατὰ μῆκος μιλίων, καὶ 30—40 κατὰ πλάτος· παράγει δὲ 16—18 ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν χρυαίου κατ' ἔτος. Ἐάν λοιπὸν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἑκάστην πρὸς ἀνέυρεσιν χρυσοῦ ἐργαζομένων ἀναβαίνει εἰς 100,000, ἔπεται ὅτι ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους δὲν ἀνασκάπτει πλέον τῶν εἴκοσι τετραγωνικῶν μιλίων. Ἄρα ἀπαιτοῦνται ἐξ ἑκατονταστηρίδης πρὸς ἀνασκαφὴν τῆς γῆς ἐξαίρουμένης τῆς ὀρεινῆς χώρας.

ΠΑΠΟΥΣΜΟΣ ΡΩΣΣΙΑΣ. — Ἐν ἔτει 1689 ἐπὶ Πέτρου τοῦ μεγάλου ἡ Ρωσσία περιεῖχεν ἑκατομμύρια κατοίκων 16.

Τῷ 1762, ἐπὶ Αἰκατερίνης τῆς Β'. 25.

Τῷ 1796, κατὰ τὸν θάνατον αὐτῆς. 33.

Τῷ 1850, ἐπὶ Νικολάου. 66.

Καὶ τῷ 1863. 68.

ΠΟΡΘΜΕΙΑ ΤΗΣ ΒΑΛΤΙΚΗΣ. — Τὰ πορθμεῖα τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης παρεχώρησεν πρὸς τὴν Δανίαν ἡ Βιενναῖα Σύνοδος τοῦ 1815 εἰς ἀποζημιώσειν τῆς πρὸς τὴν Σουηδίαν παρὰχωρηθείσης Νορβηγίας. Τῷ 1844 εἰσέπλευσαν εἰς τὴν βαλτικὴν θάλασσαν 4,465 Ἀγγλικά πλοῖα, 3,788 Σουηδικά, 2,979, Πρωσικά, 2,005 Γερμανικά, 1,267 Ὀλλανδικά, 767, Ῥωσικά, 302 Γαλλικά, κλ. Τὰ δὲ εἰσπραχθέντα τέλει ἀνέβησαν εἰς 25 ἑκατομμύρια φράγκων.

ΠΑΠΟΥΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΙΒΑΝΟΥ. — Ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ὑπάρχουσιν 24,000 Μαρωνῖται, οὐνῖται.

9,000, Γραικοὶ 7,000, Δροῦσοι 7,000, Ὀθωμανοὶ 2,300, Ἑβραῖοι 80· τὸ ὅλον. 46,580.

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΔΙΚΑΙ. — Τὸ 1834, διεξήχθησαν ἐν Γαλλίᾳ 6,932 ποινικαὶ δίκαι, τὸ 1840, 8,226, Τὸ 1841 ἠριθμεῖτο εἰς ὑπόδικος πρὸς 4,374 κατοίκους, ἐνῶ ἐν Βελγίῳ ἠριθμεῖτο εἰς πρὸς 9,925 κατοίκους.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ. Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος (1862) ὑπῆρχον ἐν Γερμανίᾳ 21 πανεπιστήμια, ἐν οἷς ἐδίδασκον τὰς ἱατρικὰς ἐπιστήμας 264 καθηγηταί, ἐδιδάσκοντο δὲ 3,047 μαθηταί, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν μαθητῶν τοῖς ἐν ἀργίᾳ διατελέσαντος πανεπιστημίου τῆς Πράγης.

Πανεπιστήμια ἀριθ. καθηγητ. ἀριθμὸς μαθητῶν.

1. Βιέννης.	28.	579.
2. Πράγης.	22.	
3. Βερολίνου.	24.	323.
4. Λευψίας.	20.	230.
5. Μονάχου.	48.	244.
6. Τουβιγγίας.	44.	405.
7. Βυρσβούργου.	44.	289.
8. Γωτθίγγης.	43.	466.
9. Βόννης.	42.	419.
10. Χειλδελβέργης.	41.	96.
11. Κενισβέργης.	40.	404.
12. Ίέννης.	40.	51.
13. Γρεισβόλδης.	40.	467.
14. Φριβούργου.	40.	44.
15. Γιεσσένης.	9.	452.
16. Ἐρλάγγης.	8.	83.
17. Μαρβούργου.	8.	61.
18. Ἄλλης.	7.	45.
19. Ῥωστόκου.	7.	32.
20. Βρεσλαύου.	6.	449.
21. Κιέλου.	6.	38.

Γ. ΔΕΚΗΓΓΑΛΑΣ.

ΕΡΙΦΟΣ.

Φ

Α

Α

ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΕΣΤΙ

Ο

Ω

Ω

Ο

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 328 φυλλαδίῳ Αἰνίγματος.

Ἀλέκτωρ.

—οοοο—